

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Udrag fra Ach Himmel/ Himmel/ ach hvad skal jeg nu paafinde

Citation: Bording, Anders: "Digte. - 1984", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 152.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bording01val-shoot-idm140114466086736/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

[L3r]

PIIS MANIBUS

*Perillustris admodum & incomparabilis.
HEROIS, Vivide Patria universa prolixè meriti,*

DN. TAGONIS

*TOTTIJ, Domini de Erichsholm,
Equitis aurati & Regni Senatoris
amplissimi.*

- 1 *LVgendi cineres & nunquam lumine sicco
Non unquam siccis urna videnda genis.
Da veniam: Subito factus sum sydere mutus.*
- 4 *Si qua mihi vena est, aruit illa mihi.
Musa mihi Lachesis facta est, crudelis Apollo
Cum lacrymis gemitus carminis instar habent.*
- [L3v] *Vita mihi mors est: Spes desperatio: voti*
- 8 *Nil mihi nil superest, quam cito posse mori.
Frangantur calami, scindatque Thalia libellos:
Nil mihi cum calamis, tuque Thalia vale,
Scilicet hoc TOTTI tumulo tumulantur in uno*
- 12 *Spes, fortuna, salus, vita decusque meum.
Si qua potest, ploret defunctum Musa Patronum,
Quo mea non potuit non moriente mori.*

- Ach Himmel/ Himmel/ ach hvad skal jeg nu paafinde?
Jeg aldrig troer/ jeg her i Verden nogen sinde
Forglennet kand den sorg/ den hjerte sorg och stød/
4 Som jeg har fanget af den ædle TOTTES død.
Nu som jeg arme sad med angst ombefangen/
Begræd den haarde straf/ mit Folck var ofvergangen/
Och hafde meer end nok af sorg i alle vraeret/
8 Da fik jeg dette saar/ ja dybe saar i saar.
Men ach/ Aldmægtig Gud/ lad det ey dig misshage/
At jeg utidig orm mig ømer ved/ at tage
Saa beesk en straffes skaal och tumble-kalk af dig:
12 Jeg er jo kjød och blood/ och ey kand hare mig.

- [114 r] Dig er bekjent/ hvor hand/ den klare Dyders smykke/
 Nest dig/ forhaabning var til al min verdens Lykke.
 Du veedst/ hvor høyt jeg i min Sjæl berømte dig/
 16 For du saa tryk en hafn forhvervit hafde mig.
 Du veedst/ hvor tit jeg bad/ du vilde mig det giffve/
 Jeg hannem maatte see vel mangen dag i lifve/
 Jeg heller vilde self mig lade kortis af
 20 Min alders tjd/ oc gaac diss før til mørcken graf.
 Men ney: mit hjertes ynsk i veyret bleef henslagen.
 Min bøn bleef ubønhørt. Den Høfding bleef hentagen.
 Hans tjds och dages traad for snar i sonder brast.
 24 Och der med bleef mit haab i sorgens Haf omkast.
 Nu veed jeg ingen Trøst/ foruden den aleene/
 At jeg fuldkommen veed/ min beste trøst er henne.
 Ja det er och en trøst: hvor trøsteløs den er/
 28 At mand ey meere har at miste/ mand har kjær
 Dog ey aleene jeg den Ædlings død beklager/
 Vor gandske Nordens Egn det stadelig optager
 For en tilfelgis straf/ at den/ hun til sloeg ljd/
 31 Skal safnis/ heldst paa slig en ubeleylig Tjd.
 Ja Kongen self af sorg er tavgs och sidder stille/
 For hand undvære skal saa tryk en Rigens pille/
 Hvis kloge raad och ord/ saa tit mand fulde dem/
 36 Mand idelig befant at hafve fynd och klem.
 [114 v] Den heele Ridderstand vil sørge-tegen bærc/
 For den nu safne skal sin Ordens herligst' Ære.
 De mindre Stænders Folk/ som de med skjel och maae/
 40 Forvente neppelig hans lige meer' at faae.
 Sig de betrængdes skrig til Himmelen optrænger/
 Och raaber: ach/ hvo skal os vederqvæge længer:
 Thi den os altid hjalp/ och uombeden gaf
 44 Er alt (det klagis Gud) hen lagt i mørken graf.
 Ey nogen ellers er/ af længsel jo sig klager:
 En hver den skilssmys sig vel hart til hjerte tager.
 O kunde nogens suk och Øynes salte graad
 48 Mod Dødsens strenge low sig noget her formaad.
 O at hans høye stand/ hans Adels mood och hjerte/
 Ja dyd och vissdom self maatt' hindrit Dødsens smerte:

- Ney/ ncy: det visse maal af Himlen var bestemt:
 52 Hand skulde/ for hvis ont/ her vanker/ være gjemt.
 Hans dyderige Sjæl det hafver nu langt bedre/
 End vi som drages med den haarde nød her nedre.
 Den foer med glæde til sin verne-rolighed/
 56 Och fant sin sted/ hvor fra den før var kommen need.
 Nu lefver hand/ och har indtagit allerede.
 Fuldkommen herlighed/ och nyder ævig glæde:
 J det hand seer Gud self/ som hand fra Jorden her
 60 Forlængdes til. Ach/ hvo der var hos hannem der.
 [Mmrr] Det andet/ som var Jord/ hand Jorden ofvergifver.
 Hans priselige navn dog her tilbage blifver.
 Ey Tidsens bidske rust och alderdom formaer/
 64 At ødelegge den i medens Verden staar.
 Och Jeg/ saa længe Jeg min mund och pen kand røre/
 Skal/ som Jeg plictig er/ hans dyders lof kundgiøre.
 Far vel o ædle Sjæl/ for hver den dag jeg dig
 68 Paa Jorden hafver kjendt. Far vel ævindeligh.
 Sørgeligen
 A. Bording.

65.

[1]

Hier-te-suck
 offver den
 Ædle oc velbaaren Herre
 Her JOACHJM
 GERSDORPH/
 Herre til Sæbygaard/ Aakiær etc.
 Ridder/ Danmarckis Rigis DROST/ Kongl:
 Maytt: RAAD/ *President* udi *collegio Status*, oc
 Høffvids-mand offver Calundborg/
 hans dødelig affgang.
 Aar 1661.